

HESLÁ 2024

JÚN



KOLEKTÍV AUTOROV

JÚN

Heslo mesiaca: Mojžiš povedal ľudu: „Nebojte sa!
Vydržte a uvidíte, že dnes vás Hospodin zachráni.“
2. Mojžišova 14,13

Sobota 1. 6.

Dušu som si vylievala pred Hospodinom. 1. Samuelova 1,15

S plačom pristúpila odzadu k jeho nohám, začala mu ich máčať slzami a utierať svojimi vlasmi. Božkávala mu nohy a natierala ich voňavým olejom. Lukáš 7,38

Keď máš v duši bolesť, môžeš si to nechať pre seba, alebo to môžeš niekomu povedať. Ak si ako ja, častejšie urobíš to prvé. Lebo nájsť človeka, ktorému naozaj dôverujem, ktorý ma nebude súdiť, ktorý ma vypočuje a pochopí – to nebýva ľahké. Takých ľudí nie je veľa. Sú vzácní. Ale potom je tu ešte Hospodin. Ten, ktorý sa ti v Kristovi stal Otcom. Nesúdi ťa, lebo súd nad tvojím hriechom už bol vykonaný. Dokonca je s ľudskou bolesťou a slzami osobne oboznámený, lebo v Kristovi sa Boh stal človekom. Nebude prekvapený – o tvojej bolesti už vie. Tak prečo neprísť pred Neho so všetkým, čo ťa ťaží?

Efezanom 4,1-6 :: 1. Korint'anom 13,8-13

Nedeľa 2. 6. 1. nedeľa po Svätej Trojici

Ježiš hovorí svojim učeníkom:

„Kto vás počúva, mňa počúva. Kto vami pohŕda, mnou pohŕda.“

Lukáš 10,16a

Áno, dobrota a milosť budú ma sprevádzať po všetky dni môjho života. Vracat sa budem do Hospodinovho domu, pokiaľ budem žiť. Žalmy 23,6

Deň čo deň svorne zotrúvali v chráme, po domoch lámali chlieb a spoločne jedávali pokrm s radosťou a úprimným srdcom. Chválili Boha a tešili sa priazni celého ľudu. Skutky apoštolov 2,46-47

Boží zákon požadoval od každého Izraelitu, aby sa trikrát za rok ukázal „pred tvárou Hospodina“. Svoju zbožnosť mal prejavíť púťou do Jeruzalema a prinesením obetí v chráme. Ale skutočne zbožný a oddaný veriaci – ako Dávid, autor 23. žalmu – nepotrebuje zákon na to, aby sa vybral do chrámu. Robí to často, robí to spontánne a má z toho radosť. Priťahuje ho tam Božia milosť a dobrota. Nás už Boží zákon k ničomu takému, ako púť do Jeruzalema, nezaväzuje. Ale o Božej добрote a milosti toho vieme viac ako Dávid. Vidno to na nás? Je pre nás cesta do Božieho domu radosťou?

Pondelok 3. 6.

Hospodin, Bože Izraela! Ty jediný si Bohom všetkých pozemských kráľovstiev. Ty si utvoril nebesia i zem. 2. kráľov 19,15

Niet teda rozdielu medzi Židom a Grékom, lebo ten istý je Pánom všetkých, bohatý pre všetkých, ktorí ho vzývajú. Rimanom 10,12

Dejiny sveta sú dejinami neustálych konfliktov. Národ proti národu, kmeň proti kmeňu, spoločenská trieda proti triede. V starovekom svete sa k tomu pridávala aj viera v mnoho bohov a konflikt národov chápali aj ako konflikt ich bohov. Hospodin však nie je jeden boh z mnohých, je zvrchovaný Stvoriteľ a Pán sveta, Pán dejín, Pán nad všetkými národmi. V Kristovi sa stal Spasiteľom všetkých a svojich vykúpených posielal s Dobrou zvesťou ku všetkým národom. Raz príde jeho večná vláda pokoja, ktorá ukončí všetky konflikty. Ak si zmierený s Bohom, už teraz môžeš do tohto rozdeleného a konfliktmi zmietaného sveta prinášať pokoj.

Rimanom 12,9-16 :: 1. Korint'anom 14,1-11

Utorok 4. 6.

Hospodin odpovedal: „Ja sám pôjdem s vami a privediem vás k odpočinku.“ 2. Mojžišova 33,14

Tak ostáva sobotný odpočinok pre Boží ľud. Hebrejom 4,9

Svetové náboženstvá nakladajú svojim príslušníkom neľahké bremeno. Spásu (akokoľvek podľa nich vyzerá) si treba zaslúžiť. Podmienkou sú dobré skutky, naplnenie požiadaviek zákona, vytrvalosť na predpísanej ceste. Biblia však

Heslá 2024

maľuje odlišný obraz. Stvoriteľ utvoril človeka ako vrchol svojho diela na záver šiesteho dňa. Hneď za tým nasledoval šabat, siedmy deň. Čas pre spoločenstvo, pre radosť, pre odpočinok. Skôr než mohol človek čokoľvek urobiť pre Boha, dostal to ako dar. Keď hriech narušil spoločenstvo človeka s Bohom, Boh to nevzdal. Slovamí Mojžiša sľubuje odpočinok otrokom vyslobodeným z Egypta. Keď im neposlušnosť privodila problémy v Zasľúbenej zemi, slovami prorokov ich volá k pokániu a sľubuje odpočinok. Neskôr slovami Krista volá k sebe unavených a ponúka svoje ľahké a užitočné jarmo. Tú ťažkú prácu pre spásu človeka vykonal on a večné odpočinutie v jeho prítomnosti ponúka nie ako odmenu za úsilie, ale ako dar.

Lukáš 6,27-35 :: 1. Korint'anom 14,12-25

Streda 5. 6.

Keď vo mne chradla duša, spomenul som si na Hospodina, moja modlitba prišla k tebe. Jonáš 2,8

Pre nič nebuďte ustarostení, ale vo všetkom s vďakou predkladajte Bohu svoje žiadosti vo svojich modlitbách a prosbách. Filipanom 4,6

Možno máš sto dôvodov robiť si starosti. Zdravie, práca, bezpečie, budúcnosť, deti, financie, vzťahy... je toľko vecí, na ktorých nám záleží, ale nemáme ich pod kontrolou. A tak sa umárame starosťami – neraz viac, než je potrebné a zdravé. No máš aj jeden dobrý dôvod nebyť ustarostený. Boh nebies je tvojím Otcom. Je veľký a mocný; omnoho väčší ako všetky veci, ktoré ti naháňajú obavy. A je dobrý; je blízko a pripravený počuť tvoje volanie. Môžeš si robiť starosti. Alebo sa môžeš modliť. Príď k Nemu s vďakou za to, aký je a čo pre teba doteraz vykonal. A on sa postará aj o to, čo príde.

Ján 12,1-8 :: 1. Korint'anom 14,26-33a

Štvrtok 6. 6.

Neboj sa, veď som s tebou. Izaiáš 43,5

V noci však Pán vo videní povedal Pavlovi: „Len sa neboj, nemlč, ale rozprávaj! Veď ja som s tebou, tu nikto na teba nesiahne, aby ti ublížil.“ Skutky apoštolov 18,9-10

Hospodin nazýva Izrael svojím služobníkom a ako takému mu vraví: „Neboj sa, veď som s tebou.“ Taktiež Pavlovi, svojmu služobníkovi, sľubuje svoju prítomnosť a ochranu a posmeľuje ho pri konaní jeho diela, ohlasovaní evanjelia. Napokon aj Kristus (Emanuel = Boh s nami) dáva takýto prísľub apoštolom hneď po tom, čo ich vyslal do celého sveta získavať Mu učeníkov. Podľa toho najbezpečnejšie miesto, kde sa môžeme nachádzať, je tam, kde nás Pán Boh postavil, kde má pre nás nejakú zmysluplnú službu. Neznamená to, že vždy všetko pôjde ľahko – ani Pavlovi nešlo – ale nebudeme na to sami. A výsledok bude stáť za to.

Ján 21,15-19 :: 1. Korint'anom 14,33b-40

Piatok 7. 6.

Hospodin hovorí: „Posielam pred tebou anjela, aby ťa chránil na ceste a dovedol na miesto, ktoré som pripravil.“ 2. Mojžišova 23,20

Keď (mudrci) odišli, Jozefovi sa zjavil vo sne Pánov anjel a povedal: „Vstaň, vezmi dieťaťko i jeho matku a uteč do Egypta! Zostaň tam tak dlho, kým ti nepoviem. Herodes bude totiž hľadať dieťaťko, aby ho zahubil.“ Matúš 2,13

„V sobotu ideme na túru!“ – oznámil dorastencom vedúci, ktorý trasu dobre poznal. Vedel odhadnúť, či ju zvládnu. V spleti cestičiek bezpečne viedol vpred, v rizikových úsekoch podal ruku a vytiahol na skalu. – Pán sľúbil svojmu ľudu ochranu na každodenných cestách. On svoje sľuby naisto splní. Postupne vedie na ceste, ktorú on sám múdro a láskyplne pripravil. On vie, do akého cieľa nás chce doviest' – pre slávu svojho mena a našu záchranu. On sľúbil chrániť a sprevádzať tých, ktorí sa poddávajú jeho vôli. Jozef bol poslušný – v noci bol ochotný vziať Máriu a malého Ježiša a presťahovať sa okamžite do inej krajiny, lebo Boh mu tak prikázal. Ak sme ochotní dnes poddať sa Pánovej vôli, platí tento sľub aj pre nás – Pán nás bezpečne dovedie na miesto, ktoré pre nás pripravil.

Ján 15,9-17 :: 1. Korint'anom 15,1-11

Sobota 8. 6.

Keby ma otec i matka opustili, Hospodin by sa ma ujal. Žalmy 27,10

Pavol píše: „Napriek pokušeniu, ktorým vám bolo moje telo, ste mnou nepohrdli a nezošklivili ste si ma, ale prijali ste ma ako Božieho anjela, ako Krista Ježiša.“ Galat’anom 4,14

Možno ste boli svedkami smutných výrokov: „Keď som bol ešte malý, otec od nás odišiel.“ - „Mama nás nechala a odišla s iným.“ - „Rodičia ma nechceli, dali ma k adopcii“. - Možno ste zaangažovaní do pomoci opusteným deťom. A možno ste hĺbku týchto tragédií prežili osobne. Sú, žiaľ, častou realitou aj 21. storočia. Aj kvôli nim ľudia povedia: Boh neexistuje. Keby bol, nedovolil by, aby deti takto trpeli. – Nie je zarážajúca práve opačná reakcia žalmistu? Preňho opustenie blízkym nepredstavuje vrcholnú tragédiu života. Existuje totiž úžasný, neviditeľný Boh Otec, ktorý je viac než rodina, ktorý sa iniciatívne ujíma opusteného, prinesie uzdravenie všetkých rán a postaví ho na nohy. A takéto uzdravení, ktorých máme možnosť vidieť v Božej cirkvi, sú svedectvom o pravdivosti tohto Božieho slova. Otázkou je, či veríme v takéhoto živého, dobrého Boha.

1. Petrov 4,7-11 :: 1. Korint’anom 15,12-19

Nedeľa 9. 6. 2. nedeľa po Svätej Trojici

*Pod’te ku mne všetci, ktorí sa namáhate a ste preťažení;
ja vám dám odpočinúť. Matúš 11,28*

Vari sa Boh nepozera na moje cesty a všetky moje kroky nepočíta? Jób 31,4

Či nepredávajú päť vrabcov za dva haliere? A Boh ani na jedného z nich nezabúda. Lukáš 12,6

Na internete zverejnila istá mladá žena výhradu voči Bohu: Nepotrebujem, aby niekto neustále pozeral cez kľúčovú dierku do môjho súkromného života. Nechcem takého Boha, ktorý ma bude detailne sledovať. – Desaťročné veriace dievča jej odpovedalo takto: On sleduje tvoje kroky preto, aby ťa ochraňoval, aby sa o Teba staral. Ak mu nedovolíš, aby bol vždy pri tebe, potom sa nečuduj, keď nebude počuť, keď budeš k nemu volať o pomoc. - Či vari Boh pozoruje

vrabce preto, aby im niečo vyčítal, aby bol nejakým despotickým vládcom ich života? Či nie je Boh blízko, bližšie než JPS navigácia preto, aby ťa mohol zachytiť, keď padáš, keď sa ti rúti svet, keď si sa zle rozhodol a už-už padáš do priepasti smútku, krachu, depresie, choroby? Buď úprimný: Ako vnímaš tento fakt o Bohu – sprievodcovi v každej minúte tvojho života? Znechucuje alebo roztápa ťa táto jeho starostlivá láska?

Pondelok 10. 6.

Mojžiš a Áron odišli k faraónovi a povedali mu: „Toto hovorí Hospodin: ‚Prepusť môj ľud, aby mi slúžil!‘“ 2. Mojžišova 10,3

Kristus nás oslobodil, aby sme boli slobodní. Stojte teda a nedajte sa znova zapriať do jarma otroctva. Galat'anom 5,1

Súčasná doba vyznieva vábivo slobodne. Ponúka neustále ďalšie zaujímavejšie možnosti, čo všetko by sa dalo dnes robiť. Najmä workoholickí kresťania sa snažia žonglovať s časom, aby stihli a využili čo najviac príležitostí zarobiť si, zrealizovať aj svoje hobby, zábavu, sociálne siete, pobyt v prírode. A toto všetko sa snažia zladit' s výzvou dať zároveň čas Bohu. Písmo však jasne hovorí, že sa nedá slúžiť mamone aj Bohu. Iba ten, kto je z tohto sveta, môže v slobode slúžiť Bohu. – Pre človeka je prirodzené, že zakrátko, čo bol z niečoho oslobodený, padá do iného otroctva, závislosti, zvodu. Kristus nás však neoslobodil z jedného hriechu preto, aby sme o chvíľu padli do iného. On nás oslobodil, aby sme ostali slobodní! Gal 5,1 nás ubezpečuje, že je možné ostat' stáť v Kristovej slobode! Haleluja!

Príslovia 9,1-10 :: 1. Korint'anom 15,20-28

Utorok 11. 6.

V tých, čo šíria pokoj, je radosť. Príslovia 12,20

Ak je to možné a závisí to od vás, žite v pokoji so všetkými ľuďmi. Rimanom 12,18

Pokoj v biblickom zmysle nie je len zdržiavanie sa nepokoja, hádok, nervozity, a napokon aj neodpustenia. Písmo nás nevyzýva len k nejakému pasívnemu postoju odtiahnuť radšej ruky preč od niečo, čo môže vzbúriť emócie, nedať sa

Heslá 2024

vyprovokovať. Pokoj ako aj radosť sú ovocím Ducha Svätého v kresťanovi. Pán túži, aby jeho deti aktívne pokoj šírili, aby radili myšlienky pokoja, aby plánovali kroky riadené pokojom v Duchu Svätom. - Do tej miery, ako je to možné a závisí to od nás, máme usilovať o život v pokoji s kýmkoľvek, koho v živote stretneme. – Toto je rada, ako byť radostným v živote. Je úžasné, že ak sa rozhodnem robiť všetko pre pokoj, vstúpi doňho aj radosť.

2. Mojžišova 2,11-15(16-22)23-25 :: 1. Korint'anom 15,29-34

Streda 12. 6.

Ustanovil si ho za vládcu nad dielom svojich rúk, všetko si mu položil pod nohy.
Žalmy 8,7

Všetko smiem, no nie všetko mi osoží. Všetko smiem, ale ja sa ničím nedám zotročiť. 1. Korint'anom 6,12

Dávidov žalm oslavuje Božie stvorenie a predivné rozhodnutie, ako Boh všetko podriadil človeku. Nemôžeme s istotou povedať, že nás postavil aj nad fyzikálne zákony, podľa ktorých celý vesmír drží pokope, ale ak sa pozeráme na život Ježiša, je zrejmé, že keď kráčal svojim krátkym životom po tejto zemi, mohol kráčať aj po vode, prikazovať živlom a duchovný svet, ktorý stojí v opozícii Bohu, sa mu musel podriaďovať. Pri tom všetkom Ježiš nepoužil tieto privilégiá bez toho, aby to poslúžilo človeku obrátiť sa k Bohu a vzdať mu slávu. Niekde hlboko v našom vzťahu s Bohom leží toto úžasné privilegium a uvoľňuje sa modlitbou. Sme správcami Božieho stvorenia a logicky musíme disponovať mocou, ktorú stvorenie musí rešpektovať. Pravda je, že tu sa musíme učiť od Ježiša a zvlášť dve veci. Jedna je že táto moc sa uvoľňuje vierou a druhá, nemenej podstatná, je, že Ježiša táto sloboda, alebo zvrchovanosť nezviedla, keď Ho Satan provokoval, aby ju použil, ale zostal verný Bohu.

Marek 1,40-45 :: 1. Korint'anom 15,35-49

Štvrtok 13. 6.

Mojžiš povedal: „Všetko, čo vám prikazujem, starostlivo dodržiavajte, nič k tomu nepridávajte ani z toho neuberajte.“ 5. Mojžišova 13,1

Ježiš im odpovedal: „Moje učenie nie je moje, ale toho, ktorý ma poslal. Ak niekto chce plniť jeho vôľu, spozná, či je toto učenie z Boha alebo či hovorím sám od seba.“ Ján 7,16-17

Mojžiš vyslovuje pravidlo, ktoré sa len ťažko dá dodržať. Spoločnosť sa premieňa a je podriadená neustálemu pohybu. Nechcem použiť slovo evolúcia v zmysle Darwina, ale v zmysle, ktorý mal tento pojem pred Darwinom. Všetko podlieha zmene a nikto nevstúpi do tej istej rieky dvakrát. Ako je teda možné zachovať tento Mojžišov zákon? Generácie učiteľov a znalcov Mojžišovho zákona prinášali aktualizácie a interpretácie toho, čo bolo zjavené Mojžišovi. Tento zákon sa rozrastal o množstvo podporných nariadení a logických uzáverov a po rokoch, toho bolo nakoniec naozaj veľa. To, čo nám radí Ježiš a čo sa dá sledovať bez ohľadu na rýchlo plynúci čas, je porozumenie Božej vôle na základe toho, čo sa stalo v Kristovi. Ježiš nás dokonca učí, že máme sami otestovať, či to, čo Boh požaduje od človeka dáva zmysel, ale musíme pri tom byť úprimní a nie špekulatívne nazerať, kde si veci protirečia a ako by sa dalo Božie Slovo vyvrátiť alebo zneužiť. Toho sme majstrami, ale len ten, kto chce poznať pravdu, ju spozoruje v dokonalom Božom diele spasenia.

Matúš 15,29-39 :: 1. Korint'anom 15,50-58

Piatok 14. 6.

Všetok ľud sa ozýval veľkým jasotom a chválil Hospodina, že bol položený základ Hospodinovho domu. Ezdráš 3,11

Nik totiž nemôže položiť iný základ než ten, ktorý je už položený, a tým je Ježiš Kristus. 1. Korint'anom 3,11

V Korinte to vrelo, lebo evanjelium nabralo veľké obrátky a množstvo ľudí, znamená aj množstvo darov, nápadov a pohľadov. Aj dnes sa cítime ohromení pri pohľade na rozmanitosť a široké spektrum spirituality v tomto svete. Ak niekto hľadá Boha, jednoducho si zájde do „supermarketu náboženstiev“ a vyberie si, čo mu vyhovuje. A ak to po čase nedáva zmysel, tak ide znovu na nákup. Už v prvej cirkvi apoštol Pavol na niečo upozornil. Hovoril jasne a zreteľne dve veci. Základ je Ježiš Kristus a všetko, čo v ňom Boh zjavil. Architektom, statikom a dizajnérom všetkého, čo sa na tomto základe dá postaviť, je Duch Svätý a ten nedovolí žiadne chyby. On učí pravdu o hriechu,

o Kristovi a o človeku. Je krásne klásť základy duchovného života. V určitom zmysle je to najkrajšie obdobie. Prvé kroky v milosti Krista. Človek je ešte plne v rukách starého života, ale srdcom sa rodí do novej skutočnosti. Objavuje že je Božie dieťa, má novú identitu a starý život sa umenšuje. Cíti vnútri, ako sa stáva novým človekom, novým stvorením. Je to nádherné obdobie a ešte krajšie je pomáhať niekomu k tejto radosti zvestovaním Krista. Položiť základ je nádherné. Myslím, že ten starozákonný text v úvode do dnešného zamyslenia sa opakuje, keď vidíme takéto veci.

Ján 6,37-40(41-46) :: 1. Korint'anom 16,1-12

Sobota 15. 6.

Zasejte si spravodlivosť, žňte ovocie milosrdenstva. Ozeáš 10,12

Istému boháčovi prinieslo pole hojnú úrodu. Rozmýšľal a hovoril si: „Čo urobím? Ved' nemám kam pozvážať úrodu. Poviem si: „Duša, máš veľa majetku na mnoho rokov. Odpočívaj, jedz, pi a vesel' sa!“ Ale Boh mu povedal: „Blázon!“ Lukáš 12,16-17.19-20

Boháč si *povedal*. Koľkokrát si povieme niečo a hneď si aj odpovieme – blázon. To je dobre, že hneď ako pomyslíme na nejakú hlúposť, tak sa nám ozve svedomie. V tom máme požehnanie, že Pán Boh nás duchovne prebudil a máme tú milosť vidieť ďalej, ako po svojej vlastnej potreby. To je požehnanie a obohacuje to nielen príjemcov, ale aj darcov.

Ján 4,5-14(15-18) :: 1. Korint'anom 16,13-24

Nedeľa 16. 6. 3. nedeľa po Svätej Trojici

Lebo Syn človeka prišiel hľadať a spasit', čo zahynulo. Lukáš 19,10

To všetko čaká na teba, že im dáš načas potravu. Dávaš im, zbierajú, otvárajú ruku, sýtia sa dobrotami. Žalmy 104,27-28

Ježiš odpovedal zástupu: „Ja som chlieb života. Kto prichádza ku mne, nebude hladovať, a kto verí vo mňa, nebude smädný. Nikdy.“ Ján 6,35

Aj v týchto veršoch je skryté požehnanie. Väčšina ľudí vidí zdroj svojej obživy v šikovnosti a usilovnosti, alebo námahe vynaloženej počas dňa. Iste máme byť usilovní a pracovití. Ale práca a zaneprázdnenosť môže spôsobiť, že nám neostane čas nasýtiť dušu. A keď duša hladuje, zamdlieva a nemá silu. Duchovne chudobný život je smutná alternatíva. To, čo čítame v dnešnom Biblickom texte je múdrosť k duchovnému bohatstvu. Poznanie, že duša sa nenasýti, kým nespočinie v Bohu.

Pondelok 17. 6.

Spievajte Hospodinovi novú pieseň, lebo vykonal veci zázračné. Žalmy 98,1

Z jeho plnosti sme my všetci prijali, a to milosť za milosťou. Ján 1,16

Neviem veľmi dobre spievať a už ma na to museli aj láskavo upozorniť. Ale ja si to stále nemyslím, lebo srdce chce spievať a bude spievať, aj keď sa to vždy veľmi nepodarí. Niekedy, keď som sám, ukradnem si melódiu a vkladám do nej svoje slová. A tak si spievam, podľa toho, čo mám v srdci. Je to aj veselé, niekedy odvážne a niekedy aj smutné. Ale vždy tam dám vieru a Ježiša a „všetko čo v Tebe mám“. Z Jeho plnosti sme všetci prijali. Ja aj Ty, tak je to nakoniec celkom normálne, že srdce chce spievať.

1. Jánov 3,19-24 :: 2. Mojžišova 13,17-22

Utorok 18. 6.

Vydal som im svoje ustanovenia a oboznámil som ich so svojimi nariadeniami, ktorých plnením má človek žiť. Ezechiel 20,11

Božia láska k nám sa prejavila v tom, že Boh poslal na svet svojho jednorodeného Syna, aby sme skrze neho mali život. 1. Jánov 4,9

Primerane veku svojich detí oboznamujú múdri rodičia svoje deti s pravidlami. Napríklad, ako dlho môžu pozeráť do mobilu alebo tabletu – a deti hľadajú všetky možnosti, aby si ten čas predĺžili. Nič nové. V podobnej situácii je Izrael a môžeme byť aj my. Porušovanie pravidiel v živote prináša nepokoj. Neposlušnosť má zničujúce následky. Mužovia Izraela sú rozhorčení – prečo Boh nerieši ich zúfalú situáciu? ‚Rozpamätajte sa!‘ hovorí Hospodín. ‚Vyviedol

Heslá 2024

som vás z Egypta, čakal som, kým sa odvrátite od bohov Egypta. Dal som vám ustanovenia a nariadenia. ‘ – Čo nám Pán, náš Otec, hovorí dnes? Nezabúdajme, Božia láska je cesta od betlehenských jaslí až hore po golgotský kríž.

Lukáš 7,36-50 :: 2. Mojžišova 14,1-14

Streda 19. 6.

Pozorne ma počúvaj, môj ľud, národy, dávajte pozor! Ved’ náuka vychádza odo mňa a svoje právo ustanovím za svetlo národov. Izaiáš 51,4

Simeon velebil Boha slovami: „Moje oči uvideli tvoju spásu, ktorú si pripravil pred tvárou všetkých národov: svetlo na zjavenie pre pohanov a slávu pre tvoj ľud Izrael.“ Lukáš 2,28.30-32

„Teraz dávajte pozor, lebo vám musím povedať niečo veľmi dôležité,“ hovorí učiteľ žiakom. – Na východnom Slovensku je milé počúvať, keď si od niekoho vyžadujú pozornosť slovami *Sluchaj tu!* – Počúvajme pozorne, teraz hovorí Hospodin. Láskavo nás oslovuje. Je to dúha, je to nádej a povzbudenie. „Všetko poznanie vychádza zo mňa a z práva, ktoré som ustanovil za svetlo národom.“ – Poznanie nevychádza z múdrosti človeka, ale z Boha. Lebo v Kristovi „sú skryté všetky poklady múdrosti a známosti“ (ROH; Kol 2,3). Simeon a my s ním radostne voláme: On (Immanuel) je tým právom, ktoré bude a je svetlom národom. Áno, počujeme Tvoje slová, ó, Bože!

Ján 5,1-16 :: 2. Mojžišova 14,15-31

Štvrtok 20. 6.

Oddajte sa srdcom úplne Hospodinovi, nášmu Bohu. 1. kráľov 8,61

Pavol píše: „Zabúdam na to, čo je za mnou, a usilujem sa o to, čo je predo mnou. Bežím k cieľu pre cenu nebeského Božieho povolania v Kristovi Ježišovi.“ Filipanom 3,13-14

Taká priamočiara a jednoznačná rada – ,oddať‘ celé svoje srdce Hospodinovi. To znamená úplne a dobrovoľne dať seba k dispozícii Pánu Bohu; dať sa Pánom

Bohom viesť, počúvať Boží hlas a činiť Božiu vôľu. Šalamún v modlitbe vyslovuje prosby – aby keď človek zhreší; keby boli porazení v boji; keby prišlo sucho a nebolo by dažďa a bol by hlad na zemi –, aby ešte viac *oddali* svoje srdce Hospodinovi. – Keď prechádzame údolím tieňa smrti, smútkom, vojnami, zemetrasením, sklamaním, nedostatkom, chorobami, ponížením, nevďačnosťou –, je to preto, aby sme svoje srdce, svoj život ešte silnejšie, úplne, bezo zvyšku oddali Hospodinovi. Bežíme k cieľu.

Matúš 16,13-19 :: 2. Mojžišova 15,1-21

Piatok 21. 6.

Nezabiješ! 2. Mojžišova 20,13

Ježiš povedal svojim učeníkom: „To je moje prikázanie, aby ste sa milovali navzájom tak, ako som vás miloval ja.“ Ján 15,12

Žiada sa mi zvolať *Bože, odpusť nám!* V prvej svetovej vojne zahynulo 9,6 milióna vojakov a 7 miliónov civilných osôb. V druhej svetovej vojne zahynulo 50 – 80 miliónov ľudí. Keď poslal Boh svojho Syna na zem, vedel, že Ho posielal do prostredia, ktoré je plné nespravodlivosti, hnevu, pomsty, intríg. Len čo sa Ježiš narodil, už zomierali pod mečom Herodesa malé deti; potom plní nenávisť a hnevu pripravovali Ježišovi smrť, a nakoniec ukrižovali Božieho Syna. A zabíjanie pokračuje. Môže láska zvíťaziť nad nenávisťou, život nad smrťou? Znie to neuveriteľne, ale je to pravda: smrť je definitívne pohltená víťazstvom (1Kor 15,54) a nenávisť je porážaná láskou.

Galat'anom 3,6-14 :: 2. Mojžišova 15,22-27

Sobota 22. 6.

Zmiluj sa nado mnou, Hospodin, lebo chradnem, uzdrav ma, Hospodin, lebo moja duša je veľmi vystrašená. Žalmy 6,3.4

Ježiš hovorí: „Poďte ku mne všetci, ktorí sa namáhate a ste preťažení; ja vám dám odpočinúť.“ Matúš 11,28

Dávid nebol ustráchaný a bojzlivý muž. Naopak, bol smelý, nebojácny a strach mali pred ním aj jeho nepriatelia. V žalme ale priznáva, že je veľmi vystrašený; až tak, že je z toho chorý a fyzicky zoslabnutý. Príčinou Dávidovho strachu je smrteľné nebezpečenstvo (v. 6). Človek v priamom ohrození smrťou je bezmocný. Všetko, na čom celý život pracoval; všetko, čo má a čo ešte plánoval dosiahnuť, sa smrťou mení na spomienku. Spomienka časom vybledne ako nápis na náhrobnom kameni. Hrob ale nie bodka za smrťou. Tvárou v tvár voči smrteľnému nebezpečenstvu vystupuje z tmy smrti svetlo milosti a života. Po tej milosti spolu s Dávidom dnes ráno voláme aj my.

Rimanom 8,1-6 :: 2. Mojžišova 16,1-16

Nedeľa 23. 6. 4. nedeľa po Svätej Trojici

Neste si navzájom bremená, a tak naplníte Kristov zákon. Galat'anom 6,2

Svojim bratom chcem ohlasovať tvoje meno. Žalmy 22,23

Pavol píše: „Bratia, pripomínam vám, že evanjelium, ktoré som vám zvestoval, nepochádza od človeka.“ Galat'anom 1,11

Chcieť ohlasovať meno nášho Boha. Dávid bol naplnený obdivom k Bohu. Keby sa ho ktokoľvek spýtal, čo považuje pre svoj život za dôležité, povedal by: „Bol to Hospodin, kto vyviedol Izrael z Egypta. Bol to Hospodin, ktorý previedol Izrael cez more. Bol to Hospodin, v ktorého mene som bojoval s Goliášom.“ – Meno Hospodina bolo jeho vyznaním i piesňou. „Budem rozprávať o tvojej veľkosti,“ predsavzal si Dávid (ROH; Ž 145,6). Požehnaná zem, kráľovstvo, požehnaná krajina, ktorej vládcovia vidia a ohlasujú Božie skutky! Vďačnosť Bohu za Jeho skutky, za Jeho milosť zjavenú v Pánovi Ježišovi, je motiváciou, hnacou silou na ohlasovanie Božieho mena. Preto apoštol Pavol rovnako vyznáva: „Bol to Ježiš Kristus, ktorého som vám zvestoval.“

Pondelok 24. 6. Deň Jána Krstiteľa

Toto je svedectvo Jána Krstiteľa: „On musí rásť a ja sa musím umenšovať.“
 Ján 3,30

Hospodin, kiež sa prejaví na mne tvoje zľutovanie, aby som žil. Žalmy 119,77
 Modlím sa, aby vaša láska čoraz väčšmi rástla v poznaní a v každej skúsenosti.
 Filipanom 1,9

Má pre nás Boh zľutovanie? A môžeme byť zachránení Božou milosťou? Ved sme veľakrát zle zmýšľali, zle hovorili, vykonali sme množstvo zlých skutkov. Ako to môže Boh urobiť, žeby sme opäť žili po tom, čo na nás doľahli rôzne okolnosti života? A čo môžeme urobiť my? – S inými alebo sami so sebou diskutujeme o tom, či sme spasení za svoje skutky alebo milosťou. Diskusia a okolnosti niekedy odvádzajú našu pozornosť od faktu, že záchrana hriešnika sa z Božej strany uskutočňuje v súvislosti so smrťou, preliatou bezchybnou krvou. Vysvetľuje to celá 9. kapitola Listu Hebrejom. Vo verši 22 je výslovne napísané, že „bez preliatia krvi niet odpustenia“. Od chvíle ukrižovania, obetovania bezchybného, spravodlivého, svätého Bohočloveka Ježiša je to práve táto krv, ktorá zachraňuje od záhuby ako odplaty za hriech. Apoštol sa za nás modlí, aby *naša* láska podrástla „v poznaní a v každej skúsenosti“. Božie zľutovanie je úžasným poznaním a skúsenosťou. Pomôže každému, aby lepšie – a napokon aj večne – žil.

Utorok 25. 6.

Počúvajte ma, vy povýšení v srdci, čo ste ďaleko od spravodlivosti. Priblížil som svoju spravodlivosť, nie je ďaleko. Izaiáš 46,12-13

Srdcom veríme v spravodlivosť, ale ústami vyznávame spásu. Rimanom 10,10

Apoštol nás nabáda, aby sme ústami vyznávali spásu. – Čo to máme robiť? – Pod spásou rozumieme Božiu všestrannú ochranu, predovšetkým ochranu pred dočasnou životu, jeho nezmyselnosťou a prázdnotou. Mnohí ľudia – včítane niektorých kresťanov – si myslia, že túto spásu – Božie vedenie – možno

dosiahnuť pomocou akéhokoľvek náboženstva, hlavne aby človek slušne žil a správval sa prosociálne. Treba si však pripomenúť, že Boží Syn Ježiš povedal: „Ja som cesta, pravda i život. Nik neprichádza k Otcovi, ak len nie skrze mňa.“ (Jn 14,6). Snahu všetkých ľudí i rôznych náboženstiev o porozumenie a vzájomné rešpektovanie si ctíme, no pridržať sa chceme tejto pre nás kresťanov výlučnej, jedinečnej, neochvejnej nádeje na večný život s Otcom, ktorú nám daroval Syn svojou svätou smrťou na kríži. Vyznávajme pre ľuďmi, že Ten, ktorý nás vedie, je našou spásou; dal nám svoje prisľúbenia a je verný (por. Heb 10,23).

Matúš 10,26-33 :: 2. Mojžišova 17,1-7

Streda 26. 6.

Spomínajte na divy, ktoré konal, na znamenia a na rozsudky jeho úst. Žalmy 105,5

Za všetko vzdávajte vďaky, lebo to je Božia vôľa v Kristovi Ježišovi. 1. Tesaloničanom 5,18

Hospodin vie povýšiť slabých, urobiť zázraky. Nejednen zázrak sa udial aj v našom živote. Pred Bohom sme preto pokorní a vďační. Boh má všetko pod kontrolou. Ak by Boh nevládol, náš život viery by neprinášal žiadne ovocie. Ak by nevládol, silní by si mohli robiť, čo sa im zachce, a Boh by ich nemohol zastaviť. Ale je to inak: slabým dáva silu – a silným sa nepodarí Boha poraziť. Pánovi protivníci budú nakoniec vždy rozdrvení. Má túto moc a použije ju na svoju slávu a na presadenie svojej spravodlivosti. – Všeličo z toho sme zažili, máme rozličné skúsenosti. Poznali sme silu Božieho odpustenia skrze obeť Pána Ježiša Krista. Naša viera v Hospodina spoznala, že to je to najlepšie, čo sme v živote mohli získať, to najstabilnejšie v tomto premenlivom a nespoľahlivom svete. Za to všetko vzdávame Bohu vďaky. To je základom nášho svedectva viery.

Ján 1,19-28 :: 2. Mojžišova 17,8-16

Štvrtok 27. 6.

Volaj z plného hrdla a neustávaj, zvýš svoj hlas ako trúba. Oznam môjmu ľudu jeho nepravosť. Izaiáš 58,1

Odvtedy začal Ježiš hlásať: „Kajajte sa, lebo sa priblížilo nebeské kráľovstvo.“ Matúš 4,17

Bolia ma prejavy nevraživosti a nelásky medzi veriacimi. Nevieť sa zbaviť predstavy, že spoločenstvo viery v trojjediného Boha by malo byť uzdravujúcim prostredím, kde zlo síce prichádza s ľudskou prirodzenosťou, avšak prekonáva sa Božou láskou. V skutočnosti som bol veľakrát svedkom toho, ako so zlom prichádzalo nedorozumenie, tvrdé slová a neraz odlúčenie od spoločenstva veriacich. Biblia opisuje poľutovaniahodný prípad Kaina, ktorý zabil svojho brata Ábela. Boh sa ho opýtal: „Kde je tvoj brat Ábel?“ (Gn 4,9). Kain nepriznal svoj skutok, ospravedlňoval sa a snažil sa zakryť svoj hriech. Kain si zvolil pýchu pred pokorou. – Odmietanie vlastnej viny alebo obviňovanie iných je manévrom, motivátorom pýchy, oddaľuje pokánie. Nie je možné byť pokorný, keď obviňujeme druhých, rovnako ako je nemožné byť hrdý, keď sa kajáme. Pokánie je skutočne možné len v pokore srdca. Protikladom Kainovho správania je Samuel. Hrešiacemu a previnilému ľudu povedal: „Spáchali ste síce všetko to zlo, len sa neodvracajte od Hospodina, ale slúžte mu celým srdcom.“ (1Sam 12,20). Potom sľúbil, že aj on sa bude za nich modliť. To bol jeho prejav pokánia. – Ako vyzerá to naše pokánie?

Lukáš 3,10-18 :: 2. Mojžišova 18,1-12

Piatok 28. 6.

Moje srdce dôveruje Hospodinovi. Dostalo sa mi pomoci a srdce mi zaplesalo. Vďačne ho oslavujem piesňou. Žalmy 28,7

Skrze Ježiša teda ustavične prinášajme Bohu obeť chvály, čiže ovocie pier, ktoré vyznávajú jeho meno. Hebrejom 13,15

Sme nositeľmi mnohého požehnaní. V ňom dostávame tú časť spásy, ktorá sa prejavuje životnou silou i úspechom. Tak tomu rozumel staroveký Hospodinov ľud Izrael. Izraeliti nemali problém vidieť pevné súvislosti medzi vnútornou silou a jej vonkajšími prejavmi – úspechom, šťastím. Keď my dobrorečíme Bohu a Otcovi nášho Pána Ježiša Krista; vzdávame Mu chválu a uctieваме Ho, lebo je toho hoden. Chválime Ho za to, kým je, a za všetko, čo urobil pre ľudí. Už pred založením sveta poznal každého, kto teraz uveril v Jeho Syna. Má byť chválený s úctou a radostným srdcom (Ž 105,3); máme Hospodina *chváliť*, „lebo je dobrý“, a *ospevovať* Jeho meno, „lebo je ľúbezne“ (Ž 135,3). Naše prinášanie obety chvály má vyjadrovať posvätnú bázeň pred Bohom, či už Ho chvália ľudia slávni, alebo bežní (Zj 19,5). Pre nás je dôvodom chvály najviac to, že dal svojho jednorodeného Syna. Máme radosť z prežívanej spásy tu a teraz, i z očakávania, že budeme mať večné spoločenstvo na nebesiach. Stali sme sa dedičmi požehnaní. Prenášajme požehnanie na všetkých veriacich i neveriacich!

Matúš 11,2-10 :: 2. Mojžišova 18,13-27

Sobota 29. 6. Deň apoštolov Petra a Pavla

Pamätaj na svojho Stvoriteľa v dňoch svojej mladosti, kým neprídu zlé dni a nepriblížia sa roky, keď povieš: „Nemám v nich záľubu.“ Kazateľ 12,1

Vstanem, pôjdem k svojmu otcovi a poviem mu: „Otec, zhrešil som proti nebu aj proti tebe. Nie som viac hoden volať sa tvojím synom. Prijmi ma ako jedného zo svojich nádenníkov.“ Lukáš 15,18-19

Ľudia mávajú rôzne presvedčenia, na základe ktorých sa chcú presadiť, zapôsobiť na svoje okolie a vo svoj prospech ovplyvniť aj iných. Život a pravda potom odhalia, nakoľko boli tie heslá iba frárou, zavádzaním, ba aj lžou, ktorou aj seba samých mámili. Niekedy sa aj v cirkvi objavujú ľudia, ktorí nechcú slúžiť, ale chcú sa presadiť. Predvádzajú sa trebárs aj tým, že tvoria heslá, veľké vyznania; teatrálné vydávajú svedectvá, len aby sa dostali do popredia, a myslia si, že čím bombastickejšie a ohromujúcejšie slová, tým väčší úspech. Nakoľko

to myslia vážne, existenciálne a osobne, ukáže až čas. Ale niektorým to spočítajú. Ako márnokratnému synovi – nevyšlo to... Nádejou pre takých, ako aj pre nás všetkých zostáva to, čo vyznal apoštol Pavol (2Tim 4,18): „Pán ma vytrhne zo všetkého zlého a zachráni pre svoje nebeské kráľovstvo.“ – Nehovoriť to preto, aby mu ľudia tleskali, ale preto, že taký veľký je Pán. Jemu patrí všetka sláva. Prijíma i toho, kto nie je viac hoden volať sa Jeho synom. Pán je s nami a zachráni nás pre svoje kráľovstvo. Ak len robíme pokánie. On je verný.

Efezanom 2,19-22 :: 2. Mojžišova 19,1-15

Nedeľa 30. 6. 5. nedeľa po Svätej Trojici

Ved' ste spasení milosťou skrze vieru. A to nie je z vás, je to Boží dar.

Efezanom 2,8

Potom im dám jedno srdce a nového ducha vložím do ich vnútra. Ezechiel 11,19

Boh nám totiž nedal ducha bojzlivosti, ale Ducha sily, lásky a rozvahy.
2. Timotejovi 1,7

Živá viera je niečo iné ako pokusmi a výskumami overovaná veda, funkčná technológia alebo súčasná móda, kultová literatúra, moderné autá či práve žiadané umenie. Živá viera nie je závislá od času a priestoru, ale viaže sa na konkrétneho jednotlivca a Ducha, ktorý mu bol daný. Nie je akýmsi spoločne prijímaným vlastníctvom, spoločným „výdobytkom“; je to niečo, čo Boh dáva tomu, kto prosí. Ak ste takým človekom, obráťte sa k Bohu s tým, čo vás ťaží, očakávajte Božiu prítomnosť v Duchu Svätom. Boh má moc dať riešenie i vašim dnešným konkrétnostiam. Nemajte ducha bojzlivosti! Žite vierou. – Chcete byť naplnení Duchom Svätým? Chcete mať skutočnú perspektívu? – Nieкто sa domnieva, že k tomu treba prispieť pôstom, plačom alebo prosíkaním. V skutočnosti Hospodin rád dáva svoju plnosť. Ducha Svätého dáva každému, kto verí a vierou Ho aj prijíma (Rim 1,7). Je to „Duch sily, lásky a rozvahy“ (2Tim 1,7). Otvára oči pre našu biedu a hneď aj pre slávu Božieho kráľovstva. Za to Mu treba prejavovať úctu a vzdávať chválu, tak vo všedný deň, ako aj v deň sviatočný v spoločenstve cirkvi.

Heslá 2024

AUTORI ÚVAH

Jún

1. – 6. Mgr. Ing. Peter KOZÁR (KZ)
7. – 11. Prof. PaedDr. Dana HANESOVÁ, PhD. (BJB)
12. – 17. Mgr. Róbert ZACHAR (ECM Veľká Británia)
18. – 23. Doc. PhDr. Slavomír KRUPA, PhD. (CB)
24. – 30. Prof. ThDr. Pavel PROCHÁZKA, PhD. (ECM)

© Heslá s úvahou na každý deň 2024

Kolektív autorov z Apoštolskej cirkvi, Bratskej jednoty baptistov, Cirkvi bratskej, Evanjelickej cirkvi a.v., Evanjelickej cirkvi metodistickej, Kresťanských zborov a Reformovanej kresťanskej cirkvi na Slovensku.

Preklady a prepis biblických textov: rodina Liptáková

Biblické texty sú prevzaté zo Slovenského ekumenického prekladu Biblie, 4. opravené vydanie; vydala Slovenská biblická spoločnosť, Banská Bystrica, 2018. V autorských úvahách sú použité aj iné preklady Písma.

Vydala: Evanjelická cirkev metodistická, Slovenská oblasť, Panenská 10, 811 03 Bratislava

Elektronické vydanie, december 2023.